

РЕШЕНИЕ

№ 4693

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4249** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], представлявано от И. И. М., чрез адв. Н. К. – САК, срещу Решение от 14.03.2022 г., постановено по НАХД № 5782/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 8 състав, с което е потвърдено издаденото от Директор РД „АА“ С. Наказателно постановление № 42-0000832/19.03.2021 г., с което на касатора са наложени имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл. 91в, т.3 от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП) и имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 91в, т. 1 от с.з.

В жалбата е изложено становище за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон, д опуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Сочи се, че НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Иска се отмяна на процесното наказателно постановление и присъждане на разноските по делото, за които е представен списък.

Ответникът – Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, в депозирано становище по същество, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд е приел, че на 08.03.2021 г. св. Д. Ц. е извършил комплексна проверка на дейността на касатора, в хода на която е установил, че дружеството притежава лиценз за извършване на обществен превоз на територията на Република България. Установено е, че водачът не е представил пътни листа и тахографски листа за периода от 01.04.2020 г. до 30.01.2021 г., които били изисквани. Съставен е констативен протокол и АУАН с бл. № 288366, в които били отразени описаните обстоятелства, като е прието, че са извършени нарушения на чл. 91в, т. 3 и чл. 91в, т. 1 ЗАвтП. Идентична е фактическата обстановка отразена в издаденото наказателно постановление, в което на основание чл. 97, ал. 1 ЗАвтП, пред. последно на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., а на основание чл. 104, ал. 7, предл. последно от с.з., е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

За да потвърди процесното наказателно постановление въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, имат необходимото по закон съдържание и при издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Правилно е бил приложен и материалния закон.

Касационната инстанция споделя изцяло мотивите на районния съд. Фактическата обстановка не е спорна между страните. Не се спори, че дружеството не е предоставило пътните листа и тахографските листа за периода от 01.04.2020 г. до 30.01.2021 г. В АУАН и НП са описани всички съставомерни признаци на нарушението от обективна страна, които позволяват да се направи еднозначен извод за неизпълнение на задължението да представи изискваните документи.

Разпоредбата на чл. 97, ал. 1 ЗАвтП предвижда налагане на имуществена санкция във фиксиран размер от 5 000 лв., налагана на лице, което откаже достъп на контролните органи до гаражите, автогарите и всички помещения, свързани с дейността му или не представи за проверка свързани с превозната дейност документи, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 5000 лв.

По силата на чл. 91в, т. 3 ЗАвтП превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка, са длъжни да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи пътните листове. Неизпълнението на това задължение се санкционира съобразно цитираната по-горе разпоредба. При така установена фактическа обстановка правилно е субсумиран състава на нарушението и е приложен правилно материалния закон, по отношение приложената санкционна разпоредба.

Съобразно цитираната правна норма, превозвачите имат задължение да съхраняват и тахографските листове от аналогови тахографи (чл. 91в, т. 1). Според чл. 104, ал. 7 ЗАвтП на превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не съхраняват тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период 365 дни или отказват да ги предоставят за проверка от контролните органи, се налага имуществена санкция 2000 лв. Непредставянето на тахографските листове се приравнява на отказ същите да

бъдат представени.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че не било посочено за кое МПС става дума. Видно от материалите по делото, дружеството е разполагало само с едно МПС, с което е извършвало превози, като е имало и само един назначен водач. В тази връзка не представлява съществено процесуално нарушение липсата на конкретизация за кое превозно средство става дума.

Възражението, че не били събрани доказателства относно извършваните превози също е неоснователно. Същото е направено едва с касационната жалба, а съобразно чл. 220 АПК е налице забрана за нови фактически установявания в касационното производство. Освен това, видно от констативния протокол, превозвачът е заявил, че ППС не е в движение поради техническа неизправност считано от 02.08.2020 г., т.е. до този момент е била налице възможност за извършване на такива превози.

На възраженията досежно обстоятелствената част на НП и изискванията на чл. 57 ЗАНН въззивният съд е отговорил, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК касационната инстанция препраща към мотивите на въззивното решение в тази им част.

В обобщение, процесното НП е издадено при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон. Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.03.2022 г., постановено по НАХД № 5782/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 8 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.